

Угода

між Україною та Республікою Чилі про взаємне сприяння
та захист інвестицій

(Угоду ратифіковано Законом N 516/96-ВР від 15.11.96)

Україна та Республіка Чилі, які надалі іменуються
"Договірними Сторони";

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної
вигоди обох держав;

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для
інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони, яка здійснює
переміщення капіталу на територію іншої Договірної Сторони;

визначаючи, що сприяння та взаємний захист таких іноземних
інвестицій сприяє економічному процвітанню обох країн;

домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

(1). "Інвестор" - означає наступні суб'єкти однієї Договірної
Сторони, які здійснили інвестицію на територію іншої Договірної
Сторони згідно з цією Угодою;

(а) фізичні особи, які згідно з законами цієї Договірної
Сторони вважаються її громадянами;

(б) юридичні особи, включаючи компанії, корпорації,
підприємницькі асоціації та інші законно визнані юридичні особи,
що засновані або інакше належним чином організовані згідно з
законами цієї Договірної Сторони і мають місце знаходження, а
також здійснюють економічну діяльність на території цієї ж
Договірної Сторони.

(2). "Інвестиція" - означає будь-який вид активів, за умови,
що така інвестиція дозволяється згідно з законами та правилами
іншої Договірної Сторони та включає, зокрема, але не виключно:

(а) рухоме та нерухоме майно, як будь-які інші майнові права,
такі як права утримання, застави, забезпечення по позиці або
заклад;

(б) акції, боргові зобов'язання або будь-яку іншу форму
участі в компаніях;

(с) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання
зобов'язань, що має економічну цінність;

(д) права на інтелектуальну та промислову власність,
включаючи авторські права, патенти, торговельні знаки, фірмові
назви, технологічні процеси, ноу-хау та гудвіл;

(е) концесії згідно з законом або за контрактом, включаючи
концесії на пошук, розробку, видобування або використання
природних ресурсів.

(3). "Територія" - означає відносно кожної Договірної Сторони
землю, морський та повітряний простір, що знаходиться під її
суверенітетом, включаючи визначену економічну зону та
континентальний шельф, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у
відповідності до міжнародного права, суверенні права або

юрисдикцію.

Стаття 2

Сфера застосування

Ця Угода застосовується до інвестицій, здійснених на території однієї Договірної Сторони у відповідності до її законодавства інвесторами іншої Договірної Сторони до або після набуття чинності Угодою. Проте вона не застосовується до спорів, які виникли до набуття нею чинності, або до спорів, що безпосередньо стосуються випадків, які мали місце до набуття нею чинності.

Стаття 3

Сприяння та захист інвестицій

(1). Кожна Договірна Сторона згідно з своєю загальною політикою у сфері іноземних інвестицій сприяє інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони.

(2). Кожна Договірна Сторона захищає на своїй території інвестиції, здійснені відповідно до її законів та правил інвесторами іншої Договірної Сторони, а також не повинна погіршувати необґрунтованими або дискримінаційними заходами керування, збереження, використання, володіння, розширення, продаж та ліквідацію таких інвестицій.

Стаття 4

Режим інвестицій

(1). Кожна Договірна Сторона гарантує справедливий та рівний режим інвестиціям, здійсненим інвесторами іншої Договірної Сторони, на своїй території, та забезпечує безперешкодне використання права, визнаного таким чином, на практиці.

(2). Кожна Договірна Сторона надає інвестиціям інвесторів однієї Договірної Сторони на своїй території режим не менш сприятливий, ніж той, який надається інвестиціям, здійсненим своїми власними інвесторами або інвесторами будь-якої третьої країни, який з них є більш сприятливим.

(3). Якщо Договірна Сторона надає спеціальні переваги інвесторам будь-якої третьої країни, виходячи з домовленостей, що встановлюють зону вільної торгівлі, митний союз, спільний ринок, економічний союз або будь-яку іншу форму регіональної економічної організації, до якої належить ця Сторона, або згідно з положеннями угоди, яка стосується повністю або частково оподаткування, вона не зобов'язана надавати такі переваги інвесторам іншої Договірної Сторони.

Стаття 5

Вільний переказ

(1). Кожна Договірна Сторона дозволяє інвесторам іншої Договірної Сторони без затримки переказувати кошти, які стосуються інвестицій, у вільно конвертованій валюті, зокрема:

- (a) проценти, дивіденди, прибутки та інші доходи;
 - (b) відшкодування за угодою по позиції, пов'язаною з інвестицією;
 - (c) будь-який капітал або надходження від повного або часткового продажу, або ліквідації інвестицій; та
 - (d) компенсацію за експропріацію або втрату, які вказані в Статті 6 цієї Угоди.
- (2). Перекази здійснюються за обмінним курсом, що діє на дату переказу, згідно з законами Договірної Сторони, яка дозволила цю інвестицію.

Стаття 6

Експропріація та компенсація

(1). Жодна з Договірних Сторін не повинна застосовувати будь-які заходи, які прямо або непрямо позбавляють інвестора іншої Договірної Сторони інвестиції, якщо не мають місце наступні три випадки:

- (a) заходи застосовуються задля громадських або національних інтересів відповідно до закону;
- (b) заходи не є дискримінаційними;
- (c) заходи супроводжуються положеннями про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації.

(2). Компенсація ґрунтується на ринковій вартості інвестицій, яким завдано шкоди безпосередньо перед тим, як про заходи стало загально відомо. Якщо таку вартість не можна швидко оцінити компенсація може бути визначена у відповідності з загально визнаними справедливими принципами оцінки, беручи до уваги інвестований капітал, знецінення, реінвестований капітал, відновлену вартість та інші відповідні показники.

Стаття 7

Суброгація

(1). Якщо одна Договірна Сторона або агентство, уповноважене цією Договірною Стороною, укладає контракт про страхування або надає будь-яку форму фінансової гарантії від некомерційних ризиків щодо інвестицій одного з її інвесторів на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає права першої Договірної Сторони завдяки принципу передачі прав інвестора після здійснення платежу згідно з цим контрактом або фінансовою гарантією першої Договірної Сторони.

(2). Якщо Договірна Сторона здійснила платіж своєму інвестору та прийняла від нього права або претензії, цей інвестор не повинен, якщо він не одержав повноваження на здійснення платежів від імені цієї Договірної Сторони, продовжувати користуватися правами та претензіями відносно іншої Договірної Сторони.

Стаття 8

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

(1). Для вирішення дружнім шляхом спорів, що виникають в межах положень цієї Угоди між Договірною Стороною та інвестором

іншої Договірної Сторони, між вказаними сторонами проводяться консультації.

(2). Якщо такі консультації не приведуть до вирішення спору протягом трьох місяців з дати прохання про вирішення, інвестор може подати такий спір до:

(a) правомочного арбітражу Договірної Сторони, на території якої було здійснено інвестицію; або

(b) Міжнародного арбітражу Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ICSID), створеного згідно з Конвенцією про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання у Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року.

(3). Якщо інвестор подає спір до компетентного арбітражу Договірної Сторони, на території якої були здійснені інвестиції, або до міжнародного арбітражу, такий вибір буде остаточним.

(4). Для цілей цієї Статті будь-яка юридична особа, яка заснована відповідно до законодавства однієї Договірної Сторони, та в якій перед виникненням спору більшість акцій належала інвесторам іншої Договірної Сторони, розглядається згідно з Статтею 25 (2) (b) вказаної Вашингтонської Конвенції, як юридична особа іншої Договірної Сторони.

(5). Рішення арбітражу є остаточним і обов'язковим для обох сторін та набуває чинності відповідно до законодавства Договірної Сторони, на території якої була здійснена інвестиція.

(6). Якщо спір було подано на розгляд до правомочного арбітражу або до міжнародного арбітражу згідно з цією Статтею, жодна з Договірних Сторін не буде продовжувати вирішувати спір по дипломатичним каналах, якщо інша Договірна Сторона не порушує виконання будь-якого судового рішення, присудження, наказу або іншого визначення, зробленого правомочним арбітражем чи міжнародним арбітражним судом з цього питання.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

(1). Договірні Сторони повинні намагатися вирішувати шляхом дружніх переговорів будь-які розбіжності відносно тлумачення або застосування положень цієї Угоди, які можуть виникнути між ними.

(2). Якщо розбіжності не можуть бути таким чином вирішені протягом шести місяців з дати повідомлення про розбіжності, кожна Договірна Сторона може передати це питання до ad hoc Арбітражного Суду згідно з цією Статтею.

(3). Арбітражний Суд має складатися з трьох членів та створюватиметься наступним чином: протягом двох місяців від дати повідомлення Договірної Сторони про своє бажання вирішити спір у арбітражі, кожна Договірна Сторона призначає по одному арбітру. Потім ці два члени протягом наступних тридцяти днів після призначення другого члена, погоджуються щодо кандидатури третього члена, який має бути громадянином третьої Держави та який діятиме, як Голова. Договірні Сторони призначають Голову протягом тридцяти днів від дати призначення цих осіб.

(4). Якщо в межах часу, визначеного в пунктах (2) та (3) цієї Статті необхідне призначення не зроблено або не здійснено необхідне затвердження, кожна Договірна Сторона може звернутися до Президента Міжнародного Суду Справедливості з проханням зробити необхідні призначення. Якщо Президенту Міжнародного Суду

Справедливості щось перешкоджає виконати вказану функцію або ця особа є громадянином будь-якої з Договірних Сторін, це призначення має бути зроблено Віце-Президентом, і якщо останньому щось перешкоджає виконувати цю функцію або він є громадянином будь-якої Договірної Сторони, таке призначення повинно бути зроблено Суддею Суду, наступним за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони.

(5). Голова Арбітражу має бути громадянином третьої країни, яка має дипломатичні відносини з обома Договірними Сторонами.

(6). Арбітражний Суд прийматиме свої рішення з урахуванням положень цієї Угоди, принципів міжнародного права з цього питання та загальних принципів права, які визнані Договірними Сторонами. Арбітраж приймає свої рішення більшістю голосів та визначає свою власну процедуру.

(7). Кожна Договірна Сторона несе витрати відносно арбітра, якого вона призначає, та за його представництво в арбітражному судочинстві. Витрати відносно голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами, якщо про інше не домовлено.

(8). Рішення Арбітражного Суду є остаточними та обов'язковими для обох Сторін.

Стаття 10

Консультації між Договірними Сторонами

Договірні Сторони проводять консультації на вимогу будь-якої з них питань, що стосуються тлумачення або застосування цієї Угоди.

Стаття 11

Заклучні положення

(1). Договірні Сторони повідомлять одна одну про завершення виконання конституційних вимог, необхідних для набуття чинності цієї Угодою. Ця Угода набере чинності на тридцятий день з дати останнього повідомлення.

(2). Ця Угода залишається чинною протягом періоду в п'ятнадцять років. Після цього вона продовжуватиме залишатися чинною на невизначений строк, поки одна з Договірних Сторін не повідомить за один рік письмово по дипломатичних каналах про свій намір припинити її дію.

(3). Відносно інвестицій, здійснених до дати, коли повідомлення про припинення дії цієї Угоди набуло чинності, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на подальший період протягом п'ятнадцяти років з цієї дати.

(4). Ця Угода застосовується незалежно від існування дипломатичних або консульських відносин між Договірними Сторонами.

Здійснено в м.Сантьяго, 30 жовтня 1995 р., у двох дійсних примірниках, кожний українською, іспанською та англійською мовами, причому три тексти є рівно автентичними. У випадку будь-яких розбіжностей у тлумаченні, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Україну

За Республіку Чилі

Сергій Осика

Хосе Мігель Інсульса

Протокол

При підписанні Угоди про взаємне сприяння та захист інвестицій між Україною та Республікою Чилі, на додаток, погодились з наступними положеннями, які мають бути невід'ємною частиною вказаної Угоди.

До Статті 5

(1). Кошти можуть переказуватись лише через рік після того, як вони надійшли на територію Договірної Сторони, якщо її законодавством не передбачена більш сприятлива процедура.

(2). Переказ вважається здійсненим без затримки, якщо він зроблений протягом такого періоду, який звичайно вимагається для завершення формальностей переказу. Вказаний період починається у день, коли була подана відповідна вимога у належній формі, і ні в якому випадку не може перевищувати тридцяти днів.

Здійснено в м.Сантьяго, 30 жовтня 1995 р., у двох дійсних примірниках, кожний українською, іспанською та англійською мовами, причому всі тексти є автентичними. У випадку будь-яких розбіжностей у тлумаченні, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Україну
Сергій Осика

За Республіку Чилі
Хосе Мігель Інсульса